

Nr 19.

Ankom till Riksdagens kansli den 1 mars 1910 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om rätt för Gudbrand Övergaard och Louis G. Öfvergaard att återbekomma stämpelavgift, som af dem erlagts i sammanhang med en sedermera afslagen lagfartsansökning.

(3:dje Afd.)

I en inom Andra kammaren väckt, till statsutskottet remitterad motion (nr 37) har herr *Carl Jansson* i Edsbäcken, med bifogande af bestyrkt afskrift utaf Kungl. Maj:ts resolution den 13 augusti 1909 på ansökning af Gudbrand Övergaard och Louis G. Öfvergaard i fråga om återbekommande af erlagd stämpelavgift för ett återgången fastighetsköp, hemställt, att Riksdagen behagade besluta, att det belopp, ettusenettihundrafemtiofem kronor, som Gudbrand Övergaard och Louis G. Övergaard erlagt i stämpel för det i förberörda kungl. resolution omförmälda, sedermera återgångna köp, hvarå lagfart vägrats, måtte få till nämnda Gudbrand och Louis G. Övergaard, på förnyad underdånig ansökning återbetalas.

I ärendet har inhämtats följande:

Genom köpekontrakt den 18 januari 1908 tillhandlade sig bröderna Gudbrand Övergaard och Louis G. Övergaard af Anton B. Nilsen i Moss, Matts Wiel i Fredrikshald, Lauritz Sæthern i Magnor och Otto Aakrann i Elverum fastigheterna 1 mantal kronoskatte Södra Billinge och $\frac{5}{6}$ mantal frälse Norra Billinge i Nysunds socken af Värmlands län för en köpeskilling af 192,500 kronor, däraf 122,500 kronor be-

Bih. till Riksd. Prot. 1910. 4 Saml. 1 Afd. 17 Häft. (Nr 19).

räknades för den på fastigheterna växande skogen och återstoden af köpeskillingen eller 70,000 kronor för fastigheterna i öfrigt.

Å berörda fång sökte bröderna Övergaard den 6 maj 1908 lagfart hos Ölme, Visnums och Väse härads tingslags häradsrätt, därvid häradsrätten, som belade köpekontraktet med stämpel till ett belopp af 1,155 kronor, resolverade, att, enär Gudbrand Övergaard upplysts vara norsk undersåte och ej, såvidt visadt blifvit, erhållit Kungl. Maj:ts tillstånd att besitta fast egendom här i landet, ansökningen ej kunde beviljas, utan blefve densamma af häradsrätten afslagen.

Uti en därefter till Kungl. Maj:t den 3 augusti 1908 ingifven skrift anhöll Gudbrand Övergaard, att Kungl. Maj:t måtte tillåta honom, som vore norsk medborgare, att få förvärfva och besitta ifrågavarande fastigheter, i anledning hvaraf Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Värmlands län, till följd af remiss, inkom dels med eget utlåtande, i hvilket Kungl. Maj:ts befallningshafvande förmälde sig icke hafva något att erinra mot bifall till ansökningen, dels ock särskilda yttranden af kronofogden i Östersysslets fögderi och magistraten i Karlstad.

Kronofogden anförde därvid, att han icke kunde yttra sig om Gudbrand Övergaards person, alldenstund denne vore inom orten okänd. Beträffande åter lämpligheten af att fastigheter inom trakten komme i utländingars händer, ville kronofogden, utan att därpå grunda ett afstyrkande af ansökningen, framhålla, hurusom det visat sig, att fastighetsköp, särskildt af norrmän, afsett icke så mycket jordens brukande som skogens afverkning och därför varit till icke uteslutande nytta för trakten.

Magistraten å sin sida anförde, att magistraten, som kände Gudbrand Övergaard såsom en i alla afseenden respektabel person, icke hade något att erinra mot ansökningen.

Vid föredragning den 18 december 1908 fann emellertid Kungl. Maj:t icke skäl att lämna bifall till ansökningen.

Sedermera hafva bröderna Övergaard uti en till Kungl. Maj:t den 6 mars 1909 ingifven skrift anhållit om återbekommande af den erlagda stämpelafgiften, och hafva i anledning däraf statskontoret och justitiekanslersämbetet inkommit med infordrade utlåtanden, därvid statskontoret, då något köp i förevarande fall icke kommit till stånd, och grunden för ifrågakomna stämpelbeläggningsen sålunda bortfallit, tillstyrkt, att till bröderna Övergaard måtte från sjunde hufvudtiteln anslag till restitutioner få utanordnas ett mot den erlagda stämpelafgiften svarande belopp af 1,155 kronor, samt justitiekanslersämbetet på det af statskontoret åberopade skäl och med hänsyn till innehållet i 26 § af kungl.

förordningen om stämpelafgifter den 18 september 1908 jämte motiven till samma paragraf funnit intet vara att erinra mot hvad statskontoret i ärendet tillstyrkt.

Genom resolution den 13 augusti 1909 har Kungl. Maj:t funnit sådant förhållande icke vara för handen, att, jämlikt stadgandena i artikeln III af berörda kungl. förordning, ansökningen kunde bifallas.

På grund af hvad utskottet i ärendet inhämtat och med hänsyn till hvad Riksdagen i liknande fall förut beslutat, har utskottet icke ansett sig böra tillstyrka Riksdagen att efterskänka ifrågavarande stämpelavgift och får alltså hemställa,

att herr Janssons ofvanberörda motion icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 1 mars 1910.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.

Herr *K. Starbäck* har begärt få antecknad, att han icke deltagit i förestående ärendes behandling inom utskottet.
